

POVEȘTI MEMORIOVEȘTITE

27.

HARABABURA
ROZ-ALBAȘTRA

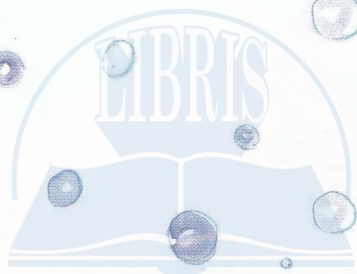
3. Familia
MAMA MĂ-ȚOȚ

FAMILIA MAMAMĂ-TOT

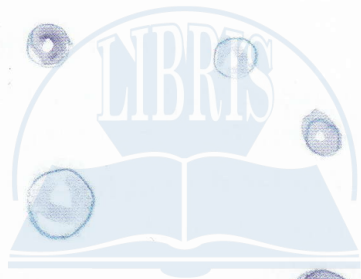

Uite cum stă treaba: știu că nu e frumos să vorbești despre oamenii care nu sunt de față, dar, dacă n-aș face-o, nu ai afla nici tu despre vecinii mei... speciali și mai ales despre lecția importantă pe care am învățat-o cu toții.

Oricum, dacă și ei ar ști că povestea lor ar putea fi de ajutor, sunt sigur că familia Mănâncă-Tot nu s-ar supăra că ți-o împărtășesc, astăzi, și ție.

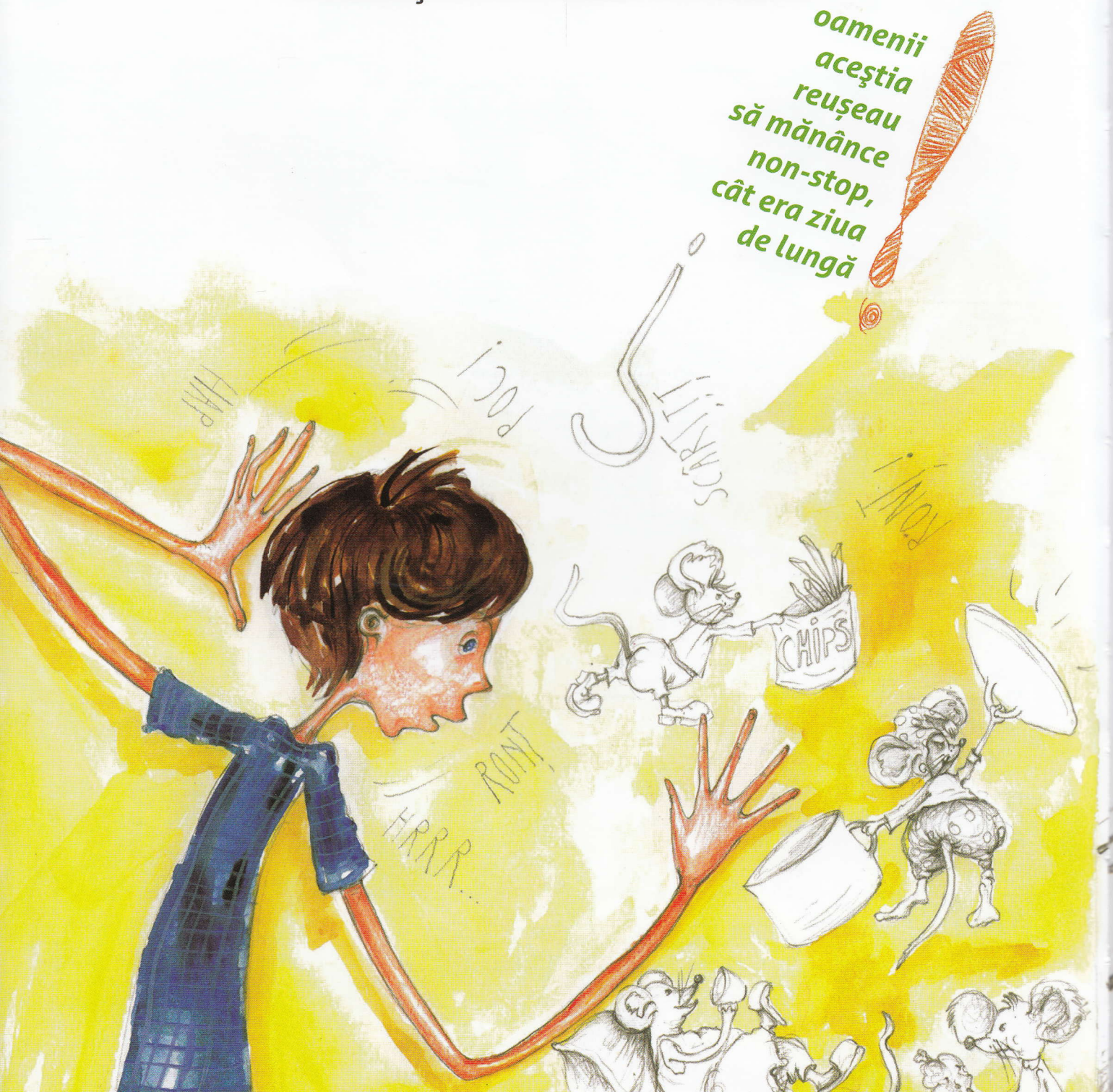
Mai mult decât atât, eu cred că trebuie s-o știe toată lumea, deoarece nu puțină vreme a contribuit la schimbări importante în obiceiurile oamenilor, în modul lor de a gândi, ba chiar în arhitectura locuințelor și în proiectarea obiectelor pe care le foloseau odată cu noile năravuri. Prin urmare, familia Mănâncă-Tot face parte din istorie și, din câte știu eu, istoria trebuie să fie cunoscută de toți! **Așadar n-am să mai cumpănesc acum că n-aș fi tocmai politicoasă că-ți vorbesc despre ea și am să povestesc tot, tot, tot!**

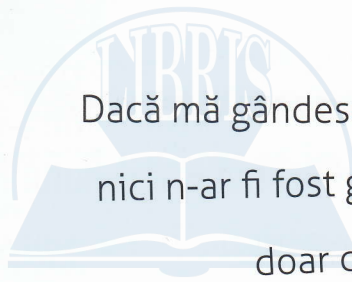

Familia Mănâncă-Tot era, cu siguranță, o familie neobișnuită. Știai exact când sunt cu toții acasă, căci îi puteai auzi foarte bine de la distanțe foarte mari. Zgomotele erau atât de puternice încât, dacă ai fi fost de mai puțină vreme vecinul lor, ai fi putut crede că o trupă de șoareci invizibili locuiește în aceeași casă cu tine! Așadar, dacă aș fi genul pripit, aș zice că prima lor calitate era că reușeau să facă cele mai ciudate zgomote – ba de foșnit, sorbit, plescăit, ronțăit, ba de capace trântite, de ambalaje care se rup, de linguri care lovesc farfuria și castroane – pe care destul de târziu le-am putut desluși.

Însă, **surpriză**, cu totul altceva îi făcea cu adevărat speciali...
Și îndată ce am înțeles ce era cu zgomotele acelea,
am aflat și care era întâia lor calitate:

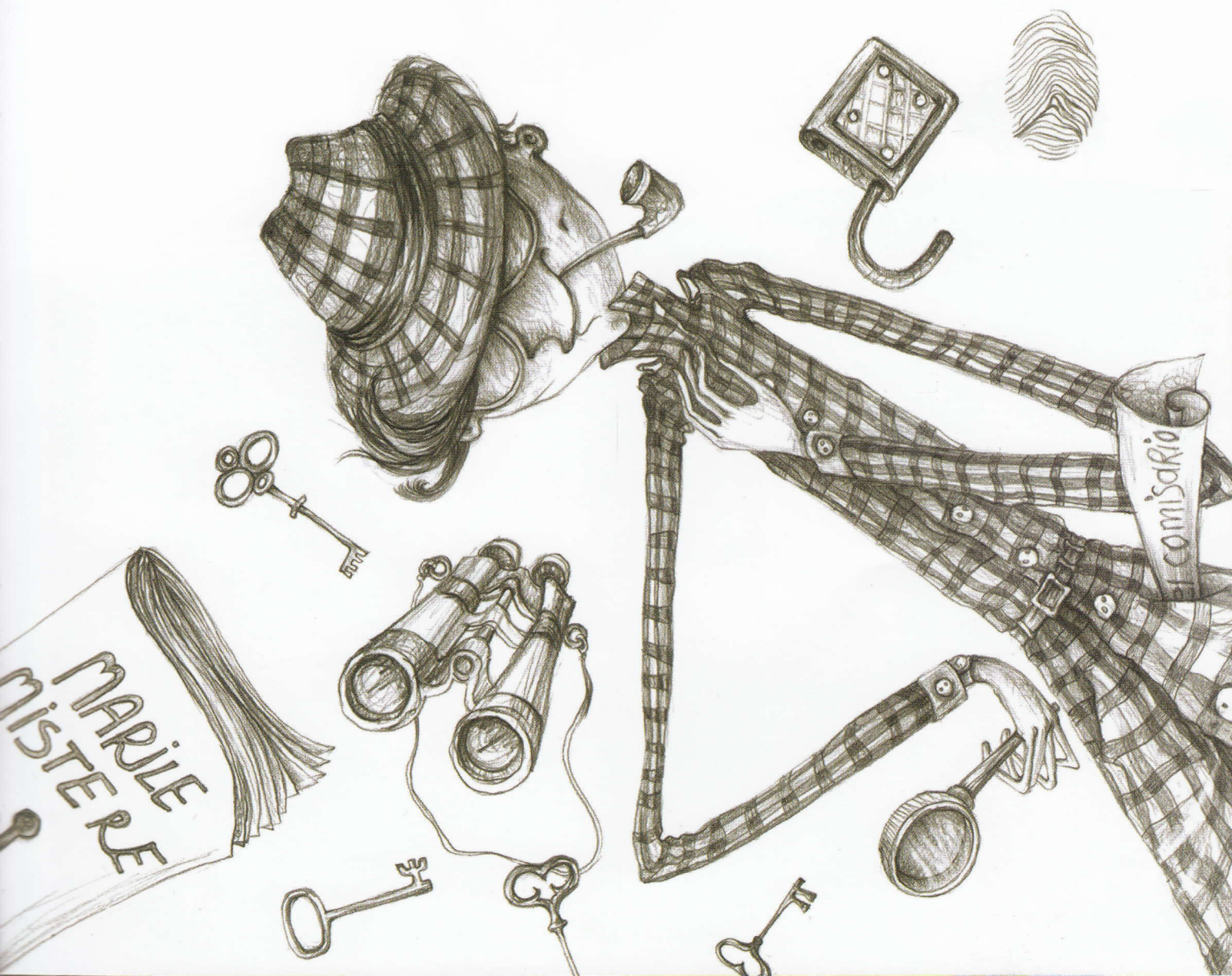
*oamenii
aceștia
reușeau
să mănânce
non-stop,
cât era ziua
de lungă*

Dacă mă gândesc bine, cu flerul meu de detectiv înnăscut,
nici n-ar fi fost greu să descopăr mai iute dacă aș fi apucat
doar ceva mai devreme firul evenimentelor.

Asta pentru că mezinul familiei Mănâncă-Tot,
pe numele lui **Dorin**, era colegul... prietenului unui prieten.

Știu, sună cam complicat,
însă ascultă-mă:
într-o zi, prietenul prietenului meu
ne-a povestit despre al său coleg
de clasă, **rotund** ca un **balon**.

